

Protestant, katolik, ortodox eller 'bara' kristen?

”Vi närmar oss nu slutet på berättelsen om varför jag valde att bli xxx kristen.” Sådana vittnesbörd möter såväl människor utan tro som människor redan i en församling, från en broder eller syster. Är det sant?

Jag valde att bli... Är det utgångspunkten för en människa som har hört talas om att det finns en Gud, ett Guds rike och en frälsning ditin, i Kristus? Jag tror att vi får höra evangeliet genom Guds församlings förkunnare. Det är den kallelsen vi ställs inför.

Sedan kan vi komma att fråga oss om den församlingen är den ultimata för just mig eller t.o.m. ens den rätta. Den kanske t.ex. inte erkänner en prästkallelse eller tjänsteförmåga som jag och andra kan tycka mig ha. Tyvärr har många kyrkor åsikter om varandra, också ortodoxa emellan. Många församlingar definierar sig till/i förhållande till/mot/någon annan, någon gång i historien. Det är antagligen det tyngsta argumentet mot kristen tro. Vissa delar av våra liv är också argument mot tron, tyvärr. Alla är vi beroende av försoningens förvandlande kraft. Förfärligt nog handlar många församlingars existensmöjligheter om rent finansiella frågor.

Det räcker tyvärr inte att bara kalla sig ortodoxt kristen, där måste framgå under vilken patriark ens biskop står om det ska vara sant. Den romerska-katoliken får definiera sig utifrån senaste stora kyrkomötet.

Jag kan tänka att den som vittnar vill inbjuda mig till att läsa och förstå hela historien, det som få får göra. I den aktuella berättelsen framgår nog vilken ortodox biskop som är aktuell. Få får hela bilden av våra liv. Som jag uppfattar det var renässansens/ reformationens anspråk att det var möjligt att göra sanningsanspråk på en kristen tro som inte per definition var definierad av de innevarande biskoparna, alltså frågan om kyrkans subjekt (ett av huvudspåren i Augsburgska bekännelsen som inte har allt men vad jag förstår tillräckligt). (Banalt sammanfattat blir ortodoxins huvudspår de rätta traditionerna, som vi får plocka ihop gång efter annan.)

Man kan argumentera för att denna slutsats öppnar upp för vilka biskopar som helst vilket jag inte håller med om. Biskopar som lär falskt bör man undvika. Men det är en välsignelse med domkapitel/biskopar som prövar mig utan att det för den skull blir deras definitioner som avgör om bekännelsen är sann, det gör istället Guds Ord som också de står under. Det är Guds Ord som frälser dig och mig, för Jesu skull.

Sammanfattar en tanke som denna varför det skulle kunna se ut som att jag inte valt någonting? Det blir förvisso en självmotsägelse eftersom jag skriver under med mitt namn. Frågorna om i vilken gemenskap vi lever, med vilka biskopar och i vilket förhållande till dem är viktiga och högrelevanta.

JN.